ضاله ـ ضمان

ضالّه:

گمراه کننده.

ضامن:

عهده دار، بر عهده گیرنده.

ضامن جریره:

کسی که به شرط ارث بردن از دیگری، بپذیرد که در وقت لزوم به او کمک دهد ؛ مثلاً دشمنش را دفع کند و یا دیه ای که بر گردنش می آید بپردازد.

ضرر:

خسارت، اعم از جانی، مالی و آبرویی. رجوع کنید به: مفسده.

ضرورت:

ناچاری.

ضروری دین:

آنچه همه مسلمانان آن را جزء دین می دانند ؛ مانند نماز و روزه.

ضعف مُفرط:

ضعف شدیدی که از حدّ گذشته باشد.

ضمان:

قراردادی است که به موجب آن، شخص، مالی را که بر ذمهٔ دیگری است، تعهد می کند که بپردازد.